

C - 4e zondag van de Advent – 18/19 december 2021
Micha 5,1-4a; psalm 80; Hebreëen 10,5-10; Lucas 1,39-45

In de privé-sfeer

Alle moeders weten dat een van de allermooiste dingen die een toekomstige moeder tijdens de zwangerschap kan ervaren, dat is dat moment, dat het kindje voor het eerst in de buik van de moeder trappelt.

Dat ze in verwachting is, dat weet de toekomstige moeder al, dat voelt ze aan alles in haar lichaam. Maar dat unieke moment, dat ze voor het eerst de baby voelt trappelen in haar buik, is natuurlijk heel bijzonder.

Dat is, wat Elizabeth, de moeder van Johannes de Doper, vandaag ervaart, wanneer haar nicht Maria bij haar op bezoek komt. Maria is dan net in verwachting, Elizabeth al wat langer. De zwangerschap is een mooie tijd, een vreugdevolle tijd. Een mooie gelegenheid om op familiebezoek te gaan, nu het nog kan, want straks, als het kind geboren is, is het te laat, dan draait natuurlijk alles om het pasgeboren kind.

Twee jonge vrouwen, die met grote vreugde hun zwangerschap beleven. Ze beleven allebei iets heel moois, iets dat wij, mensen, ook beleven.

Het bezoek van Maria aan haar nicht is natuurlijk niet alleen maar een anecdoten uit een familie-album. Het is ook de ontmoeting van twee tijden, in de personen van de twee kinderen die geboren gaan worden: Johannes de Doper, de profeet, de aankondiger, de nieuwe Eliah, die het tijdperk van het Oude Verbond afsluit, en Jezus, de Messias, die de nieuwe tijd, het Nieuwe Verbond opent.

Vandaar de keuze van onze kerk om in de eerste lezing te kiezen voor dat krachtige stuk uit de profeet Micha. "Gij, Bethlehem, Efrata, het kleinste onder Juda's geslachten, uit u zal geboren worden Hij die over Israël moet heersen". De profeet ziet die geboorte in Bethlehem, het kleinste plaatsje, als het begin van een nieuwe tijd, de tijd van de grote koning. Er wordt iemand geboren, die het volk zal samenbrengen.

En het is een mens die wordt geboren, zo zegt ook de auteur van de Brief aan de Hebreëen, die wij zojuist als tweede lezing hoorden. "Christus zegt tot de Vader: Gij hebt Mij een lichaam bereid", zo staat het in die brief. Een wat zware taal. Maar het betekent in gewoon nederlands dat God aan Zijn Zoon Jezus een menselijk lichaam heeft gegeven, dat de Zoon is mens geworden. En dat is precies, zoals Jezus, de Zoon, ook zegt in diezelfde Brief aan de Hebreëen: "Ik ben gekomen, God, om Uw wil te doen".

En daarmee komen we weer terug bij Maria. Want ook op Maria is van toepassing wat de auteur van de Hebreënbrief Jezus vandaag in de mond legt: "Ik ben gekomen, God, om Uw wil te doen". "Mij geschiede naar uw woord", zei Maria aan de engel Gabriël, toen deze haar aankondigde dat zij de moeder van de Messias zou worden. Anders gezegd: "Uw wil geschiede". Wij bidden het iedere dag, meerdere keren, in het Onze Vader.

Wanneer Maria bij Elizabeth op bezoek komt, is haar pas kort daarvoor door de engel Gabriël aangekondigd dat zij de moeder van de Messias zou worden. En Elizabeth voelt vandaag voor het eerst de baby in haar buik trappelen. Het waren maar de intieme ervaringen van twee zwangere vrouwen. Twee gebeurtenissen, in de privé-sfeer, in de stille intimiteit van twee moeders. Niemand heeft ervan geweten. Maria heeft het aan Jozef gezegd, en Elizabeth heeft het aan haar man Zacharias gezegd. Verder wist niemand er van. Geen persconferentie. De wereld draaide gewoon door.

En toch.

En toch wordt hier, in de stilte van twee dorpjes in Palestina, in de ontmoeting van twee vrouwen in verwachting, dat kindje dat voor het eerst trappelt in de buik van zijn moeder, ja, hier wordt de grootste gebeurtenis in de wereldgeschiedenis mogelijk maakt, dat God door zijn menswording het aanschijn van de aarde definitief verandert.

Bij God zijn soms de kleinste dingen uit ons dagelijks leven de allerbelangrijkste. Het kleinste zou wel eens het grootste kunnen zijn.

Régis de la Haye, diaken